

Так нехай сяє світло ваше перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла і прославляли Отця вашого Небесного (Мф. 5:16)

ВІСНИК ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

Число 9 (56),
вересень 2016 р. Б

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ

<http://cerkva.te.ua>

я з благословення Високопреосвященнішого Нестора, архієпископа Тернопільського, Кременецького та Буцацького

Запрошуємо вас взяти участь у заходах, присвячених Першосвятительському візиту на Тернопільщину Святійшого Філарета, Патріарха Київського і всієї Руси-України 30-31 жовтня 2016 року.

30 жовтня, 09:00 - освячення новозбудованого храму Свв. Кнн. Страстотерців Бориса і Гліба (м. Тернопіль, вул. Білогірська)

30 жовтня, 13:00 - закладення наріжного каменю під будівництво Кафедрального собору Святих Рівноапостольних Костянтина і Єлени м. Тернополя (м. Тернопіль, перетин вул. Київської-Тарнавського)

31 жовтня, 10:00 - закладення каменю під будівництво храму Святого Велокомученика і цілителя Пантелеймона (м. Тернопіль, вул. С. Будного, біля 2 Хлібозаводу)

Слово про сучасне ідолопоклонство (Неділя 17-та після П'ятдесятниці)

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа!

Дорогі браття і сестри! Те, про що говориться у сьогоднішньому читанні з 2-го Послання ап. Павла до Коринф'ян, цілком можна віднести до нашого часу. Тому вислухайте його уважно.

Ап. Павло пише: «Не схиляйтесь під чуже ярмо з невірними, бо яке спілкування праведності з беззаконням? Що спільного у світла з темрявою? Яка згода між Христом і Веліаром? Або яка співучасть вірного з невірним? Або яка сумісність храму Божого з ідолами? Бо ви – храм Бога живого... Тому вийдіть із середовища їхнього і відлучіться, – говорить Господь, – і не доторкайтесь до нечистого, і Я прийму вас. І буду вам Отцем, і ви будете Моїми синами і дочками, – говорить Господь Вседержитель. Отже, улюблені, маючи такі обітниці, очистьтемо себе від усякої скверни плоті і духу, творячи святиню в страху Божім» (2 Кор. 6, 14 – 7, 1).

Значення цього апостольського читання таке. Ап. Павло говорить: не беріть участі у пороках язичників, які вас оточують, і особливо ухилийтесь від ідолопоклоніння. Бо що спільного між храмом Божим та ідолами! Бог через пророка сказав, що Він буде вашим Отцем, а ви будете Його синами і дочками. Тому, маючи таку обітницю Богу, очистьтемо себе від усякої нечистоти тіла і духу, бо нечистим може бути не тільки тіло, а й дух. І все це треба робити не заради людської слави, а зі страху Божого, щоб не відпасти від любові Божої.

Як ви розумієте, дорогі браття і сестри, те, що було написано для повчання коринфським християнам, цілком стосується і християн нашого часу. Настанова ап. Павла: «Не схиляйтесь під чуже ярмо з невірними» – ніби дана тим нашим сучасникам, які заплутались у розмаїтті релігійних течій. Апостол прямо говорить: не впрягайтесь у це чуже для нас ярмо віровчень! Ми маємо традиційну православну віру, яка пройшла двотисячолітнє випробування.

Правда, тепер нема навколо нас язичників, які оточували коринфських християн; нема у нас храмів ні Юпітера, ні Венери, нема також і широкого відпадиння від християнства в язичництво. Але ми не можемо не помічати, як деякі патріоти-українці зраджують Христа Спасителя і наворачтаються до так званої РУН-віри.

У наші часи відбувається витончене бого-

відступництво, ми спостерігаємо коливання у вірі й навіть відпадиння від православної віри, хоч і негласне, але у досить широких масштабах. Хто перелічить серед нинішніх християн усіх безбожників і віровідступників? Маються на увазі ті, що прийняли православне хрещення, а потім відійшли від Церкви Христової.

Хто перелічить серед християн нашого часу усіх сектантів, які хулять православну віру, віру апостолів і святих отців? У нас нема на площах ідолів, зображень лжебогів, перед якими кланяються і курять фіміам, але зате тяжко знайти людину, у якій не було б якогонебудь свого ідола. Одні поклоняються Бахусу – богу пияцтва, приносячи йому в жертву своє здоров'я. Інші віддаються розпусті, і цим ніби вшановують Венеру – богиню розпусти. У третіх богом є їхнє черево. Четверті поклоняються золотому тільцю; їхнім богом є багатство, пристрасть до наживи. Інші ганяються за славою і заради неї зневажають і віру, і совість, і честь. Є і такі люди, для яких богом стало досягнення влади. Усяка пристрасть є своєрідним ідолом. Все це – ідолопоклонство, тобто нечестя, або, як говорить ап. Павло, скверна тіла і скверна духу.

Християни, які підкорили себе цим порокам, перестали бути храмами Святого Духа. В

їхніх душах уже не перебуває Бог. Про таких людей говорять: «У нього нема Бога в душі». Дійсно, що може бути спільного між Христом і Веліаром, тобто дияволом. Вони стали житлом гріха, а через те – місцем перебування сатани, хоч самі й не усвідомлюють цього.

Присутність Бога і перебування сатани в душі людини невидимі. Але це можна розпізнати по ділах людини, як дерево пізнається по плодах. Добре дерево приносить добрий плід, а зле дерево дає злий плід. Ознаками присутності в душі Духа Божого є смирення, покаєння, любов, радість, мир, довготерпіння, віра, лагідність, перенесення образ і стриманість у всьому. Ознаками ж присутності в людині сатанинського духу є гордість, нерозкаяність, злоба, ненависть, заздрість, нетерпимість, мстивість, невіра, відчай, чорна скорбота, нестриманість, пияцтво, розпуста, наркоманія та інші пороки.

Дорогі браття і сестри! Нам треба постійно очищати свої душі від скверни тіла і духу щирим покаєнням. Благання апостола стосується рівною мірою як коринфських християн, так і нас, християн ХХ віку.

Ми, що прийняли хрещення в ім'я Отця, Сина і Святого Духа, одяглись у Христа, ніби в одягу. Ми прийняли дари Святого Духа, стали храмом Божим і спадкоємцями Царства Небесного і вічного життя. Ми повинні радіти, що належимо до обраних Христом. Це про таких Він сказав: «Багато покликаних, та мало обраних».

У кого нечистота плоті або духу не встигла глибоко пройти в душу, той нехай поспішає очистити себе покаєнням, якщо може, – зі сльозами. А у кого нечистота глибоко увійшла в душу і тіло, хто став рабом розпусти і пияцтва, хто набув характер гордий, владолубний, сріблोलубивий, схильний до ворожнечі й заздрощів, той нехай не гає час, а звертається до Бога, щоб Він Своєю всесильною благодаттю переродив його, тому що загибель таких людей не забариться.

Блаженний той, хто зберігає себе у благочесті й чистоті; блаженний той, хто насаджує віру й благочестя у своїх дітях. А ми постійно будемо очищати свої душі від скверни тіла і духу, як навчає нас святий ап. Павло.

Амінь!

Патріарх Філарет.

Що таке вервиця і чи потрібна вона вам?

Чи знаєте ви, що саме об'єднує православних та католиків, буддистів та мусульман, індусів, лютеран чи атеїстів? Безперечно, це – чотки, або вервиця. Нанизані на шнурок або стрічку намистини чи вузлики потрібні для підрахунку молитов. Власне, звідси походить і назва чотки – від старослов'янського «сет» – рахувати.

Символічно вервиця являє собою драбину, котра через молитву, Богоспілкування веде нас до Неба. Незалежно від кількості зернят, вервиця завжди зроблена у формі кола – символу вічності та безперестанної християнської молитви до Творця. Також вона символізує і мученицький вінець, і вінець нагороди тим, хто пізнав Бога через молитву.

Предмет, схожий на сучасні чотки, відомий людству як релігійний атрибут ще задовго до виникнення християнства. Багато поганських релігій використовували особливі намистини чи коралі для того, щоб молитись на них або до них. Деякі дослідники датують перші знахідки чоток ще II століттям до Різдва Христового. Тоді надзвичайну увагу приділялось не стільки практичній користі з використання цього аксесуару, скільки в прямому обожненні матеріалів чи технології, за допомогою якої їх створювали.

СТОР. 3

Передплачуйте газету «Лампада Православ'я». Передплатний індекс – 68709

У ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ВЛАДИКА НЕСТОР НАГОРОДИВ УКРАЇНСЬКИХ ЗАХИСНИКІВ

З нагоди 25-річчя Незалежності України архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор у супроводі прот. Руслана Притули та військових капеланів прот. В'ячеслава Кізілова і прот. Володимира Андрухів відвідав розташування 44-ї артбригади у Тернополі. В урочистій атмосфері владика Нестор вручив нагороди бійцям «За жертвність і любов до України».

Після урочистостей бійці запросили військових капеланів Тернопільської єпархії для духовного спілкування. Варто додати, що на території військової частини розпочато будівництво каплички для богослужіння. Це стало можливим завдяки плідній співпраці духовенства Тернопільської єпархії УПЦ Київського Патріархату та військових.

БОГОСЛУЖІННЯ ВЛАДИКИ НЕСТОРА В ДЕНЬ СВЯТА УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

28 серпня 2016 року, у неділю 10-ту після П'ятидесятниці і в день свята Успіння Пресвятої Богородиці, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор з архіпастирським візитом побував у м. Кременці.

Владика Нестор очолив Божественну літургію у Чеснохрестській церкві у співслужінні її настоятеля прот. Василя Ярмолюка. Цього дня багато парафіян приступили до таїнств Сповіді та Причастя Святих Христових Таїн. Особливо приємно було бачити серед причасників значну кількість дітей.

Опісля віруючі разом із отцем Василем на знак вдячності своєму Владиці за його благословення піднесли йому в подарунок ікону преподобного Нестора Літописця.

На завершення владика Нестор окропив усіх присутніх святою водою, привітавши віруючих зі святом та побажавши Божого благословення у всіх добрих справах.

ВЛАДИКА НЕСТОР ОСВЯТИВ НАКУПОЛЬНІ ХРЕСТИ ЦЕРКВИ СВВ. МЧЧ. БОРИСА І ГЛІБА В ТЕРНОПОЛІ НА БІЛОГІРСЬКІЙ

29 серпня 2016 року архієпископ Тернопільський, Кременецький та Бучацький Нестор на запрошення прот. Руслана Притули разом із духовенством Тернопільської єпархії освятив накупольні хрести церкви свв. мчч. Бориса і Гліба м. Тернопіль по вул. Білогірській.

ВЛАДИКА НЕСТОР ПРИВІТАВ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ІЗ ПОЧАТКОМ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

31 серпня 2016 року відбулося урочисте засідання вченої ради Тернопільського державного медичного університету імені І. Горбачевського, приурочене матрикуляції (посвяті) першокурсників у студенти.

На запрошення ректора навчального закладу професора Михайла Корди молитовно розпочати посвяту та благословити юнацтво та його викладачів завітав архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор, якого супроводжував Збаразький благочинний прот. Іван Лесик.

Привітати студентів першого курсу Тернопільського медуніверситету прийшли також міський голова Сергій Надал та голова Тернопільської обласної ради Віктор Овчарук.

БОГОСЛУЖІННЯ ВЛАДИКИ НЕСТОРА НА СВЯТО ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

19 серпня Православна Церква відзначає одне із дванадцятих свят – Преображення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа. З нагоди свята архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор очолив богослужіння у Спасо-Преображенському храмі м. Тернополя.

Його Високопреосвященству співслужили: настоятель храму прот. Богдан Комарницький, клірики храму свящ. Василь Куць, свящ. Юрій Чайка, секретар єпархії прот. Олексій Головацький, прот. Роман Луговий, завканцелярії свящ. Володимир Зубілевич, заступник завканцелярії свящ. Сергій Росіцький, свящ. Михайл Бугай, свящ. Сергій Загальський, голова фінансово-господарського відділу Тернопільської єпархії протодіякон Юрій Коханський та запрошене духовенство.

Звертаючись до віруючих, владика пояснив значення Преображення Господнього, виголосивши повчальну проповідь.

У день свята храм зібрав велику кількість вірних. Багато дітей у цей день причастилися Святих Тіла і Крові Господньої.

Прикрасив літургію спів храмового хору.

Також архієпископ Нестор очолив водосвятний молебень на подвір'ї храму. Опісля владика Нестор освятив яблука, виноград та інші плоди, принесені парафіянами.

В НЕДІЛЮ 9-ТУ ПІСЛЯ П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ ВЛАДИКА НЕСТОР ОЧОЛИВ БОЖЕСТВЕННУ ЛІТУРГІЮ В БОЛЯЗУБАХ

21 серпня 2016 року, в неділю 9-ту після П'ятидесятниці, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор очолив Божественну літургію в с. Болязуби Збаразького району. Разом із владикою Нестором молилися настоятель храму прот. Олег Крупський, благочинний Збаразького району прот. Іван Лесик, прот. Олександр Базиляк.

У цей день багато парафіян прийняли Таїнство сповіді та причастилися Святих Тіла і Крові Господньої.

Також владика Нестор освятив хрест, встановлений місцевими віруючими в пам'ять про загиблих у Другій світовій війні жителів села. Тут владика Нестор й очолив літію за всіма воїнами, що віддали життя за волю України.

Опісля архіпастир звернувся до присутніх з повчальною проповіддю.

Окрім цього, місцеві парафіяни Петро Павлович Ігнатів та

Руслан Ярославович Адамович були нагороджені медалями «За жертвність і любов до України» за прояв активної громадянської позиції у житті Церкви.

ВЛАДИКА НЕСТОР ВЗЯВ УЧАСТЬ У СВЯТКУВАННІ ДНЯ ЗНАНЬ У ТНЕУ

31 серпня 2016 року на запрошення ректора Андрія Крисоватого архієпископ Тернопільський, Кременецький та Бучацький Нестор взяв участь у святкуванні Дня знань у Тернопільському національному економічному університеті. Владика Нестора супроводжував секретар єпархії прот. Олексій Головацький.

Також на урочистостях зібралися адміністрація університету, професорсько-викладацький колектив, студенти, батьки, представники влади та громадськості міста: голова Тернопільської обласної ради Віктор Овчарук, міський голова Сергій Надал, в. о. керівника місцевої прокуратури Павло Талаш, голова Тернопільського окружного адміністративного суду Надія Данилевич, т.в.о. командир Тернопільської окремої артилерійської бригади Валентин Козловець.

Учасники дійства вшанували пам'ять Героїв України хвилиною мовчання. А студенти ТНЕУ запалили свічку та поклали квіти пам'яті Героїв Небесної Сотні до університетської каплиці.

Опісля священнослужителі відслужили молебень за успішний початок навчального року та окропили свяченою водою усіх студентів, викладачів та гостей свята.

ЩО ТАКЕ ВЕРВИЦЯ І ЧИ ПОТРІБНА ВОНА ВАМ?

Закінчення. Поч. на стор. 1

Особливо коштовне або рідкісне каміння вже саме собою мало особливу цінність та своє особливе «духовне» призначення. А от, скажімо, буддисти залюбки використовували для виготовлення своїх чоток людські кістки, переважно з черепа.

Лютерани використовують чотки, в яких є 18 намистин різної форми та з різних матеріалів. У вірі Бахаїв зерен 95. Мусульманські чотки можуть мати 99, 33 або 11 зерняток та довіську. У старообрядців стрічка зі 109 ступенями. Причому цікаво, що саме у них чотки – «лестовка» – обов'язковий атрибут не лише ченця, а й усякого мирянина. Варіант вервиці народів Іспанії – перстень на пальці, увінчаний зображенням св. Хреста та десятма зернятками. Традиційні католицькі чотки мають п'ятдесят зерен, поділених на п'ять декад. Католики-францисканці використовують семидекадний розарій в пам'ять про сім радостей Діви Марії. Православні чотки, зазвичай, мають 33 намистини. Існують також і більші – кратні 10-ти або 12-ти. У 67 правилі Номоканону XI століття говориться про вервицю, що має 103 вузлики.

Безперечно, зовнішній вигляд вервиці залежно від культури та релігії міг змінюватись. У нас час існують цілком сучасні електронні чотки, які носять на руці замість годинника з єдиною метою – підрахувати власнику кількість його молитов.

Найкраще та найповніше використання чоток знайшлося у християнстві. Свята Церква очистила роль чоток від намулу язичницьких марновірств. Відтепер чотки, або вервиця (вервиця – в'язана або плетена, чотки з намистин) – це лише інструмент, котрий полегшує процес молитви тим, хто хоче зробити її досконалою. Перш за все – ченцям та духовенству, а вже потім – мирянам. Жодною іншою надприродною силою чи містичними властивостями вони не володіють. Той, хто каже протилежне, – язичник, не християнин. Початок використання чоток у Церкві припадає не пізніше 3–4 століття та пов'язується з іменами преподобних Пахомія Великого та Василя Великого.

Вище ми згадували, що майже всі релігії мають в арсеналі той чи інший різновид чоток. Невже з цього можна зробити висновок, що всі вони моляться однаково? Ні, звичайно!

Більше того. Саме досліджуючи ставлення тієї чи іншої віри до практики використання чоток, ми можемо побачити, наскільки різними можуть бути людські вірування, незважаючи на їхню зовнішню схожість. Те, що і там, і там можуть використовуватись схожі або навіть ті самі ре-

лігійні аксесуари, зовсім не свідчить про те, що у такого використання один і той самий внутрішній сенс. Навіть атеїсти рекомендують носити чотки, зауваживши «благодотворний вплив чоток на самопочуття їх власника», а також, посилаючись на відому тезу про те, що нервові закінчення, розташовані на кінчиках пальців, безпосередньо пов'язані з мозковими центрами. Тому просте перебирання чоток знімає втому, заспокоює. А ще, виявляється, «людина з чотками в руках збуджує інтерес, додає до свого вигляду деякий романтичний штрих. До того ж чотки, привертаючи увагу на себе, відволікають його від можливих невігідних деталей зовнішності або костюма».

Чудовою ілюстрацією в цьому випадку може бути просто неймовірна різниця у практиці використання чоток у Православній та Католицькій Церквах. З одного боку, всім очевидний тісний зв'язок між цими церквами, а з іншого – вже така «дрібниця» як чотки красномовно спростовує міф про те, що православні та католики шукають того самого духовного життя. Якщо всі релігії відрізняються одна від одної не лише віровченням, а й принципами духовного життя, то очевидно – католики та православні вірять в абсолютно різні речі. Давайте про це трохи згадаємо.

Для православних чотки – це лише найпростіший інструмент обрахунку прочитаних молитов. Для того, щоб вичитувати щодня одну й ту саму кількість молитов та не відволікатись розумом, паралельно з молитвою рахуючи, скільки вже прочитано, а скільки ще належить прочитати, православні віруючі використовують чотки. При цьому промовляються слова Ісусової молитви: «Господи Ісусе Христе, Сине Бо-

жий, помилуй мене грішного». Більше нічого придумувати не потрібно.

Принципово іншою є практика використання молитви за допомогою вервиці в Католицькій Церкві. Там вервиця часто називається «розарієм» – як символ букета з троянд, принесених Богу. Раніше практика використання вервиці тут була аналогічна з православною, однак з плином часу вона сильно змінилась і стала не лише мало схожою на попередній досвід молитви, а й почала суперечити йому. Так з певного часу, передусім після затвердження Папою Римським Павлом III у 1548 році так званих «Духовних прав» Ігнатія Лойоли – засновника ордена Єзуїтів, в православну традицію увійшов дивний симбіоз християнства та поганства.

З того часу вервиця стала не лише пристроєм для підрахунку молитов, а й інструментом для медитацій – духовних розважань. Те, чого Православна Церква завжди уникала і всіляко наголошувала уникати, для католиків стало вершиною та ідеалом молитви. Відтепер читання «розарію» супроводжувалось не лише промовлянням відомих молитов певну кількість разів, а й поєднувалось з духовним розважанням – фантазуванням на тему біблійських подій.

Благочестивих католиків тепер спеціально навчали за допомогою вервиці робити те, від чого всі святі отці та подвижники Сходу благали втікати. Ба більше: з часом простий процес обрахунку молитов перетворився на окремий богослужбовий обряд – співану вервицю! Звісно, гріха в тому, що молитву в такому разі співають, а не читають, немає. Проблема в тому, що відбувається звичайна підміна понять. Спочатку на перший план виставляється не зміст явища, а його зовнішня форма. А

потім ця форма гіпертрофується та отримує додаткове тлумачення та абсолютно інший зміст!

Православна, Східна Церковна традиція категорично забороняє під час молитви уявляти собі певні образи чи події. Духоносні старці чітко застерігали віруючих від цілком ймовірних небезпек, які чекають людину в такому разі. Знаємо безліч історій, коли людині, особливо емоційній чи слабкій у вірі, під виглядом ангела чи святих являлися біси, спокушаючи розмовляли з ними, диктували свої послання чи навіть вступали в інтимний зв'язок (Блаженна Тереза, Блаженна Анжела тощо). Врешті, це призводило до духовних та психічних захворювань, нерідко з фатальними наслідками.

Звідси дуже зрозуміла православна обережність у ставленні до чоток. Не гріх тримати їх у себе чи тим паче використовувати для молитви. Однак використовувати їх належить з величезною обережністю, тільки під наглядом досвідченого духовника. Традиційно вервиця є знаряддям ченців, тобто людей, які мають головним своїм завданням у житті молитися за себе та за своїх братів і сестер по вірі. Людям, які не ведуть повноцінного церковного життя, чотки не потрібні. Ми не молимося стільки часу, щоб аж губитись у кількості своїх молитов.

Молитовне правило вимагає від людини особливої самовіддачі, котрої в сучасних віруючих, в силу абсолютного різних причин, просто немає. Тому, очевидно, не варто на себе брати цей подвиг тому, хто не відчуває за собою достатньо сил та можливостей пронести його гідно, до самого кінця. Православна Церква не радить використовувати чотки без отримання попереднього дозволу на це духовника, бажано з ченців, котрі самі пізнали хоч початки молитовного мистецтва.

Безперечно, чотки – це унікальний духовний інструмент. При правильному використанні він здатен допомогти людині духовно вдосконалюватись. Якщо ж його використовувати лише заради краси, одягаючи на шию чи на зап'ястя, це не тільки не принесе жодної користі, а й навпаки покаже його власника у непривабливому світлі. Погодьтеся, що дивно було б купувати дорогий автомобіль лише для того, щоб у ньому тримати курей.

прот. Євген Заплетнюк.

ЖИТТЯ СЯТИХ

Народився в 1605 р. в місті Овручі на Волині в знатній сім'ї Токаревських, відомих оборонців Православ'я. У 1614–1620 рр. святий навчався при Успенському Овруцькому монастирі і після смерті батьків став ченцем цього монастиря, почавши своє служіння з нижчого монастирського чину – послушника. У 1625 р. чернець Макарій з благословення архімандрита переходить в Купятиський Пінський монастир. У 1630 р. святий був посвячений у сан ієродиякона, а в 1632 р. – в сан ієромонаха.

У 1637 р. настоятель Купятиського монастиря послав його до Київського митрополита Петра Могили, який помітив у ієромонахові Макарії відданого сина Православної Церкви Божої, і в 1638 р. призначив його настоятелем Кам'янецького Воскресенського монастиря (сучасна Білорусь,

Гродненська область). З 1642 р. преподобний Макарій керував братією Купятиського монастиря, з 1656–1659 рр. очолював Пінський монастир, а з 1660 р. керував

братією рідного Успенського Овруцького монастиря.

Більш як десять років тривала безперервна боротьба з уніатами та латино-поляками в Овручі. Тільки в 1671 р., після спустошення Овруча татарами, архімандрит Макарій залишив монастир і вирушив для духовних подвигів у Києво-Печерську лавру. Але захисники Православ'я потрібні були не тільки в Києві, і преподобний Макарій був призначений настоятелем Канівського монастиря, де він знову був попереду невпинної битви за Православ'я.

Помер преподобний Макарій мученицьки від турків, які 4 вересня 1678 р. напали на монастир. Св. Макарій зустрів ворогів з хрестом у руках на паперті храму. Турки повішали настоятеля за руки і за ноги між двох стовпів. Через два дні преподобному ченику відрубали голову (+ 7 вересня 1678 р.). Свідки мученицької кончини преподо-

бного Макарія внесли його тіло в монастирський храм, в якому для безпеки зачинилися. Але турки повернулися та, обклавши церкву дровами, спалили всіх, хто сховався в храмі. Коли мешканці Канева, що залишилися живими, почали розбирати тіла загиблих, то тільки одне тіло було знайдено цілим і було ніби живе – тіло священномученика Макарія, одягнене у волосяницю, з хрестом на грудях і з другим хрестом у руці. Святе тіло було поховане в тому ж храмі під жертвником 8 вересня 1678 р.

У 1688 р., при оновленні храму, труна преподобномученика була відкрита, і в ній знайдене нетлінне тіло святого. Чотири рази відбувалося перенесення мощів заради їх збереження. З 1965 р. вони були в храмі Різдва Пресвятої Богородиці м. Черкас, а в 2003 р. перенесені до Свято-Михайлівського собору м. Черкас.

Підготував Іван Бородайко.

Поради афонських старців

Бог чекає, аби ми попросили Його про допомогу, і тільки потім втручається. Господь поважає нашу свободу. (Преподобний Паїсій Святогорець).

Не починай перше ніякого діла, на перший погляд, найменшого і найнезначнішого, поки не закличеш ти Бога, аби Він допоміг тобі виконати його. Сказав бо Господь: «Без Мене не можете робити нічого». Іншими словами: без Мене не маєте права зробити жодного доброго діла! А по цьому належить закликати благодатну поміч Божу або словами, або подумки: «Господи, благослови, Господи, допоможи!» Коли день схилювся до вечора і настає ніч, і тоді перед відходом до сну треба подумати: як проведений день? (Схиархімандрит Кирик Афонський).

Коли ви хочете дізнатися волю Божу, забудьте абсолютно самого себе, всі свої наміри і думки, і з великим смиренням просіть у своїй молитві пізнання її. І що виникне у вашому серці або до чого воно схилиться, те і робіть, і це буде по-Божому. Ті, хто мають велику відвагу молитися про це,чують усередині себе виразнішу звістку і стають уважнішими до свого життя і нічого не роблять без божественної звістки. (Старець Йосиф Ісихаст).

Нині люди зазнають невдач, тому що шукають любові до себе. Правильно ж — не цікавитися, чи люблять тебе, але чи любиш

ти сам Христа і людей. Тільки так наповнюється душа. (Старець Порфирій).

Якщо не хочеш відпасти від любові Бога, ніколи не роби так, аби брат твій засинав, маючи на тебе образу, або ти сам засинав, маючи на нього. Якщо тримаєш зло на когось, помолися за нього, і припиниш тим самим рух пристрасті, тому що молитва проганяє смуток. Якщо жінший тримає зло на тебе, зроби йому милість і змирися перед ним, постарайся набутти його дружбу. Цим звільниш його від пристрасті. (Старець Йосиф Ватопедський).

Коли я згадую смерть, я зневажаю свою зарозумілість і осягаю, що я ніщо. Я відчуваю, що багатство, честь і мрії про тлінне марнотні і даремні, і лише смиренне пізнання самого себе, любов до ближнього і подібне до цього можуть мені багато допомогти в час мого відходу. (Афонський старець Даниїл).

Бог чекає нашого покаяння, щоб урятувати нас. Господь не бажає ні воєн, ні бідності, ні хвороб. Бог створив нас не для того, щоб ми страждали на землі, а потім потрапляли в пекло. Але Він не може врятувати нас, якщо ми самі цього не захочемо. (Афонський старець Гавриїл Карейський).

Чим більше цінуєш самого себе, тим більше себе втрачаєш:

живи не величаючись — і не впадеш у бруд. (Симеон Афонський).

Батьки не повинні давати дітям мобільних телефонів і грошей, які дитина витратить незрозуміло на що. Якщо в сім'ї є гроші, нехай вони творять милостиню, нехай допомагають спасінню душі... Потрібно стежити за бабусями і дідусями, позаяк часто вони дуже шкодять дітям. Якщо бабуся і дідусь — люди Божі, тримайте їх ближче до сім'ї, якщо ні — то подалі... Якщо диявол ловить нас в юнацькому віці — він заволодів нами. Малий гріх дитини більший від гріха дорослої людини, тому що в дорослого є розуміння, а в дитини — немає. Коли

нам кажуть, що дитина безгрішна, це досить відносно. (Афонський старець архімандрит Григорій із Дохіару).

Бог залишив людям свободу. Поки ми не впдемо, не схаменемось і не звернемося до Нього із закликом про допомогу, Він не втручатиметься. А коли попросимо Бога — Він дасть нам те, що просимо, бо наш Господь — не злий, але милосердний і чоловіколюбець. Він завжди хоче нам тільки добра... На жаль, коли настає благоденство (немає воєн, голоду, епідемій), люди забувають Бога і перестають брати Його до уваги. Все, чого ми можемо досягнути, можемо досягнути з допомо-

гою Божою. Без Господа ми ніщо. (Афонський старець архімандрит Парфеній (Мурелатос)).

Господь закликає нас змінити себе. Якщо всі ми постаралися б стати хоч трохи кращими, усе людство було б у повному порядку. А тепер відбувається таке: дехто шукає способи зробити краще за інших, а самим залишитися такими ж, як вони є зараз... Одне ми покликани, можемо і повинні змінити. Самого себе. Тому, хто почне з цього, все буде під силу. Змінюючи себе, людина виявить і реалізує ті таланти, які їй дано Богом. Вона й іншим допоможе змінити себе і перемогти зло. (Старець Лука, духівник монастиря Філофей).

Благодаттю Божою ми піднімаємося вранці, хто раніше, хто пізніше. Перше, що нам належить зробити за нашим християнським обов'язком, — це встати на коліна, підняти руки до Бога і помолитися. Які гарні церковні молитви! Що за слова, вони дають життя: «Вставши від сну, припадаємо до Тебе, Благий, і ангельську пісню співаємо Тобі, Всемогутній». Прокинувшись і припавши до доброти Христової, потрібно, по-перше, подякувати Йому за благополучно минулу ніч. Сон — це образ смерті. Подякувавши Богові від щирого серця за те, що Він зробив нас гідними знову побачити денне світло, проситимемо Його про прощення наших гріхів. (Старець Єфрем Філофейський).

Передплативше газету «Лампада Православ'я» цього місяця – Ви будете отримувати її з наступного. Передплатний індекс – 68709

Ф.СП-1		Державний комітет зв'язку України		на газету журнал		68709		Індекс видання	
		АБОНЕМЕНТ		на газету журнал		68709		Індекс видання	
		ЛАМПАДА ПРАВОСЛАВ'Я		на газету журнал		68709		Індекс видання	
		Найменування видання		Кількість комплектів					
		На 2010 рік по місяцях							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Куди		Поштовий індекс		адреса					
Телефон відділення зв'язку		Кому		Прізвище, ініціали					
		ПВ		місце		літер.		ДОСТАВНА КАРТКА ДРУЧЕННЯ	
		АБОНЕМЕНТ		на газету журнал		68709		Індекс видання	
		ЛАМПАДА ПРАВОСЛАВ'Я		на газету журнал		68709		Індекс видання	
		Найменування видання		Вартість		Передплати		грн.	
				Переодресування		грн.		коп.	
								Кількість комплектів	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Куди		Поштовий індекс		адреса					
		Прізвище, ініціали		Телефон					

ЛАМПАДА ПРАВОСЛАВ'Я

Щомісячник Тернопільської єпархії УПЦ КП

Свідцтво про реєстрацію ТР 596-196 Р від 12.09.2012 р. видане головним управлінням юстиції у Тернопільській області. Передплатний індекс – 68709.

Засновник – Тернопільська-Буцацька єпархія УПЦ КП.
Видавець – ПП Андрійшин В.П., м. Тернопіль, вул. Карпенка, 15/38, тел. 0(96) 927-01-27

Головний редактор – священик Володимир ЗУБІЛЕВИЧ, тел. 0 (97) 744-81-38
Журналісти – Іван Бородайко, Максим Герасимюк, Ірина Скоробогата.
Літературний редактор – Віра Касіян.
Верстка, дизайн – Олег Кіналь, Тарас Савчук.
Адреса редакції: вул. Острозького, 19, м. Тернопіль, 46008
Телефон редакції: тел. 0 (352) 42-40-38, e-mail: gazeta@cerkva.te.ua

Точка зору авторів може не відповідати позиції редакції.
При передрукуванні матеріалів посилання на газету обов'язково.
За факти та цитати, наведені в статтях, відповідають автори.
Віддруковано - ПП Беневат, м. Чернівці, вул. Лесина, 31. Замовлення № _____. Тираж - 2500 прим.

ЛІНОВАЯ ПІТКА

2 вересня 1984 р. народився свящ. Василь Король (Церква Св. Вмц. Параскеви с. Передмірка Лановецького району).

10 вересня 1980 р. народився прот. Богдан Рудий (Церква Казанської ікони Божої Матері с. Верещаки Лановецького району).

10 вересня святкує 70-річчя прот. Дмитро Чиж (Церква Преображення Господнього с. Токи, Церква Різдва Пресвятої Богородиці с. Воробіївка, Церква Успіння Пресвятої Богородиці с. Просівці Підволочиського району).

11 вересня 1969 р. народився прот. Петро Міськів (Церква Св. Арх. Божого Михаїла с. Більче-Золоте Заліщицького району).

11 вересня 1991 р. народився свящ. Іван Ожибко (Церква Різдва Пресвятої Богородиці с. Заруддя, Церква Святого Духа с. Олишківці Збарзького району).

13 вересня 1978 р. народився свящ. Петро Оверко (Церква Св. Вмч. Дмитрія Солунського м. Зборів).

13 вересня святкує 40-ліття прот. Андрій Любунь (Церква Різдва Пресвятої Богородиці с. Антонівці, Церква Вознесіння Господнього с. Велика Ловиця, Церква Св. Прп. Амфілохія Почаївського с. Мала Ловиця Шумського району, Церква Св. Прав. Анни с. Лішня, Церква Св. Вмч. Дмитрія Солунського с. Лішня Кременецького району).

15 вересня 1981 р. народився прот. Іван Дмитрів (Церква Св. Рівноап. Кн. Володимира Великого м. Кременець).

17 вересня 1977 р. народився прот. Руслан Притула (Церква Св. Арх. Михаїла м. Тернопіль, Церква Свв. Мчч. Бориса і Гліба м. Тернопіль).

19 вересня 1970 р. народився прот. Володимир Задвірний (Церква Святої Трійці смт Залізці Зборівського району).

19 вересня 1991 р. народився свящ. Михайло Гумен (Церква Св. Арх. Михаїла с. Бутин Збарзького району).

21 вересня 1985 р. народився свящ. Богдан Сливка (Церква Св. Прор. Іллі м. Заліщики).

24 вересня 1969 р. народився прот. Володимир Стефанко (Церква Успіння Пресвятої Богородиці с. Гермаківка Борщівського району).

29 вересня 1974 р. народився прот. Олександр Процишин (Церква Покрови Пресвятої Богородиці с. Нирків, Церква Святого Духа с. Солоне, Церква Свт. Миколая Чудотворця с. Нагір'яни Заліщицького району).